

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3016/2024. (I. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.VII.30.226/2020/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A gazdasági társaság indítványozó jogi képviselője (dr. Stanka Gergely ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában a Kúria Gfv.VII.30.226/2020/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte, mivel véleménye szerint ezen ítélet ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglaltakkal.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy előzményei és lényege az ügyben előterjesztett beadványok és a bíróságok által hozott határozatok alapján a következőképpen foglalható össze.
- [4] Az indítványozó gazdasági társaság a perben felperesként vett részt.
- [5] A per alperese végrehajtási eljárásokat kezdeményezett az indítványozóval szemben. Az indítványozó véleménye szerint az alperes az engedményezés folytán bekövetkező alanyváltozás következtében évek óta nem volt a végrehajtani kívánt követelések jogosultja. A végrehajtási eljárások megindítására tekintettel az indítványozó végrehajtás megszüntetése, valamint negatív megállapítási pereket indított.
- [6] Az alkotmányjogi panaszt a nemleges megállapítási perrel összefüggésben terjesztette elő az indítványozó. E perben az indítványozó annak megállapítását kérte, hogy az alperesnek nem áll fenn joga a korábban létrejött kölcsönszerződésekből eredő, a keresetlevélben írott összegek és azok járulékainak az indítványozótól történő követelésére.
- [7] Keresetének ténybeli alapja körében előadta, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 259. § (1) bekezdése értelmében a kölcsönszerződésekből eredő követelés a felhasznált óvadék erejéig az óvadékat nyújtó alperesre szállt, aki a követelését engedményezte a V.E.-re, aki azt átruházta a B. Kft.-re. Az engedményezés alanycserét eredményez, a szerződés megkötésével a követelés átszáll az engedményesre, a jogügylet teljesedésbe megy. Az engedményezőnek a követelésre vonatkozó igénye megszűnik, az igényérvényesítési joga az engedményes oldalán jelenik meg, így ez a jog az engedményezés láncolata folytán a B. Kft.-t illeti meg, különös figyelemmel arra, hogy az engedményes az engedményezés tényét bejelentette.
- [8] Az indítványozó hangsúlyozta, hogy az engedményes B. Kft. a követelés érvényesítése érdekében választottbíróági eljárást is kezdeményezett vele szemben, amelyben *res iudicata* hatályával megállapítást nyert az a jogi tény, hogy az engedményes megtérítési igénye nem alapos, mert a jelen per felperese az érvényesíteni kívánt igényt meghaladó követeléssel rendelkezik. Az alperes által kezdeményezett végrehajtási eljárásban a közjegyző megállapította ugyan az alperes jogutódlását, azonban a követelés engedményezése miatt nem áll fenn joga, hogy a felperestől követelje a kölcsönszerződésből eredő összegeket és járulékait.
- [9] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 172. § (3) bekezdésébe foglalt jogvédelmi szükséghelyzet fennállása körében arra hivatkozott, hogy a jogviszony természete folytán marasztalás nem kérhető, ezért egy negatív megállapítási keresetet érvényesít, a per tárgya annak megállapítása, hogy az alperes által a felperessel szemben érvényesített követelésnek nem az alperes a jogosultja. A keresetben kért megállapítás szükséges és alkalmas is a felperes jogainak az alperessel szembeni megóvására. Az alperes végrehajtási eljárást indított vele szemben, a végrehajtó a követelést behajtotta, de még nem fizette ki. A Pp. 528. § (2) bekezdése nem szabályozza a jelen perbeli esetet, míg a negatív megállapítási kereset eredményessége a végrehajtás megszűnéséhez vezethet a Vht. 56. § (1) bekezdése alapján.
- [10] Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék 2019. szeptember 19-én kelt 19.G.41.399/2018/36-II. számú ítéletével a keresetnek arra tekintettel adott helyt, hogy a végrehajtást kérő alperes korábban írásban harmadik személyre engedményezte követelését, és így már nem volt a követelés jogosultja.

- [11] Az alperes fellebbezése alapján a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 12.Gf.40.653/2019/10. számú 2020. március 25-én kelt ítéletével helybenhagyta az elsőfokú ítéletet.
- [12] A jogerős ítélettel szemben a végrehajtást kérő mint alperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet nyújtott be. A felülvizsgálat engedélyezését követően a felülvizsgálati kérelmet elbíráló Kúria a 2021. február 23-án kelt Gfv.VII.30.226/2020/12. számú ítéletével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és az indítványozó keresetét elutasította.
- [13] A Kúria szerint az alperes a felülvizsgálati kérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 56. § (1) bekezdés *b*) pontjának helyes nyelvtani értelmezése szerint az olyan perekben meghozott ítéletek lehetnek alkalmasak arra, hogy azok alapján nemperes eljárásban a végrehajtás megszüntethető legyen, amelyekben a megállapítás tárgya a végrehajtásban érvényesített követelés vagy az annak alapjául szolgáló jogviszony létre nem jötte vagy érvénytelensége. A Pp. 172. § (3) bekezdése szerinti megállapítási kereset indítása a Vht. 56. § (1) bekezdés *b*) pontjára, mint a megállapítási kereset feltételét képező jogvédelmi szükséghelyzetre való hivatkozással kizárólag abban az esetben lehetséges, ha a megállapítási kereset tárgya a követelés vagy az alapját képező jogviszony érvényes létrejöttének a hiánya.
- [14] A Kúria szerint ez a megállapítás nem csupán a normaszöveg nyelvtani értelmezéséből, hanem a szabályozás céljából is következik. A végrehajtási záradékkal ellátott okirattal elrendelt végrehajtás esetén ugyanis a közokiratba foglalt kötelezettség létrejöttét és érvényességét a közjegyző nem vizsgálhatja. Ezért a nemzetközi egyezményekben hangsúlyozott azon elv érvényesítése érdekében, hogy bírósági végrehajtással csak azt a követelést lehet behajtani, amelyet a bíróság érdemi jogvitában megvizsgált, a polgári eljárásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) is lehetővé tette, és a Pp. is lehetővé teszi, hogy az adós bíróság előtt vitassa, hogy a végrehajtási záradékkal ellátott okiratba foglalt végrehajtani kívánt követelés vagy az annak alapjául szolgáló jogviszony egészben vagy részben érvényesen nem jött létre. A jogviszony létrejötte és érvényessége ennek megfelelően a régi Pp. szabályozási rendszerében a régi Pp. 369. §-ában foglalt végrehajtás megszüntetési perben volt érdemben vizsgálható, míg a Pp. szabályai alapján ezt egy az általános szabályok szerint megindított önálló megállapítási perben lehet vizsgálat alá vonni. Abban ugyanakkor a szabályozás az érdemét tekintve nem változott, hogy a végrehajtás megszüntetésére csak akkor kerülhet sor, ha a végrehajtani kívánt követelés érvényesen nem jött volna létre. Ebben a körben a BH2010. 330. számú jogesetben közzétettek változatlanul irányadóak.
- [15] A Kúria hivatkozott arra, hogy a felperes keresetében nem a végrehajtási záradékkal ellátott okiratba foglalt végrehajtani kívánt követelés vagy az annak alapjául szolgáló jogviszony létrejöttét vagy érvényességét vitatta, hanem azt állította, hogy az engedményezések folytán a vele szemben érvényesített követelésnek nem a végrehajtást kérő a jogosultja. A perben eljáró bíróságok tévesen jutottak arra a következtetésre, hogy az utóbbi hivatkozás alapján is helye lehet a végrehajtás megszüntetésének a Vht. 56. § (1) bekezdés *b*) pontja szerint. Önmagában az engedményezés ténye alapján annak megállapítása ugyanis, hogy nem az alperes a végrehajtani kívánt követelés jogosultja, nem feleltethető meg a Vht. 56. § (1) bekezdés *b*) pontjában szabályozott azon megállapításnak, hogy a végrehajtási záradékkal ellátott okiratba foglalt végrehajtani kívánt követelés vagy az annak alapjául szolgáló jogviszony egészben vagy részben érvényesen nem jött létre. A végrehajtani kívánt követelés vagy az annak alapjául szolgáló jogviszony létrejöttétől és érvényességétől eltérő, attól teljesen független esetkör az engedményezéssel a kötelelem jogosulti oldalán bekövetkezett alanyváltozás. A Vht. 56. § (1) bekezdés *b*) pontja pedig kizárólag az előbbi esetben teszi lehetővé a végrehajtás megszüntetését, az utóbbi esetben nem.
- [16] A Kúria szerint ezen utóbbi jogi következtetésre kell jutni nem csupán a fent kifejtettek alapján, hanem más megközelítésből is. A fenti szabályozás ilyen tartalmú értelmezését támasztja alá ugyanis az is, hogy a Kúria régóta fennálló és teljesen egységes gyakorlata szerint az engedményezési szerződés esetleges érvénytelensége az engedményezési szerződés alanyainak a jogviszonyára hat ki, az érvénytelenség jogkövetkezményeit a közöttük fennálló jogviszonyban kell levonni. Az érvénytelenség az adós fizetési kötelezettségét nem érinti (EBH2003. 868.; BH2015. 157.; BH2010. 330.). Az e határozatokban kifejtettek szerint az adóst az engedményezési szerződés esetleges érvénytelensége esetén is csupán egyszeri fizetési kötelezettség terheli. Ebből, illetve az engedményezés jogi lényegéből következően nem csupán az engedményezési szerződés esetleges érvénytelensége, de maga az engedményezés ténye sem befolyásolja az adós fizetési kötelezettségének fennállását. A végrehajtás megszüntetésének eltérést nem engedő törvényi szabályozása következtében az adós sem a régi Pp., sem a Pp. szabályozási rendszerében nem szabadulhat az ellene indított végrehajtás alól önmagában a követelés engedményezése, illetve a követelés engedményezésére vonatkozó megállapodás érvénytelensége esetén. Az itt kifejtetteknek megfelelően, mivel az engedményezés ténye nem érinti az adós fizetési kötelezettségét, ezért a felperes oldalán olyan anyagi jogi jogosultság sincs, amely védelemre szorulna a keresetben hivat-

kozott ténybeli alapon, a felperes oldalán önmagában emiatt tehát nincs jogvédelmi szükséglet, ezért a megállapítási kereset törvényes előfeltételei ez okból sem állnak fenn.

- [17] 2. Az indítványozó ezt követően terjesztette elő az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszát, amelyben a Kúria Gfv.VII.30.226/2020/12. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Kérelmében alapjogi sérelmét az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglaltakra vonatkozó indokolással kívánta alátámasztani.
- [18] Kérte, hogy az Alkotmánybíróság a Pp. 426. § (2) bekezdése alapján hívja fel az elsőfokú bíróságot a végrehajtás felfüggesztésére.
- [19] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria az alkotmányjogi panasszal támadott ítéletében a jogalkotói szándéktól, illetve a régi Pp. hatálya alatt kialakult bírói gyakorlattól eltérve arra az álláspontra helyezkedett, hogy az első- és másodfokú bíróságok tévesen jutottak arra a következtetésre, hogy Pp. 172. § (3) bekezdése, valamint a Vht. 56. § (1) bekezdés *b)* pontja együttes alkalmazásával a végrehajtás megszüntethető azon indítványozói hivatkozás alapján, hogy a végrehajtási eljárásban nem a követelés anyagi jogi jogosultja támaszt igényt. Az indítványozó szerint a Kúria ezzel az adóssal szemben jogosulatlanul megindított végrehajtási eljárást lényegében egy elszámolási kérdéssé degradálja, mellyel megsérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, a bírósághoz fordulás jogától és a jogorvoslathoz való alapjogától is megfosztva az indítványozót.
- [20] Az indítványozó érvelése szerint a Kúria támadott ítélete lényegi tartalmától megfosztja az Alaptörvény XXVIII cikk (1) bekezdésében biztosított a bírósághoz fordulás jogát, ami egyben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság sérelmeként is megjelenik.
- [21] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben.
- [22] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt. A tanács vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát [Abtv. 56. § (3) bekezdés].
- [23] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontjára [Abtv. 27. § (1) bekezdés] alapította.
- [24] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására – az 27. § (1) bekezdésére hivatkozással – a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül van lehetőség. Az Abtv. 53. § (2) bekezdése értelmében pedig az alkotmányjogi panasz iránti indítványt – a 26. § (2) bekezdése szerinti eset kivételével – az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani.
- [25] A Kúria Gfv.VII.30.226/2020/12. számú ítéletét 2021. március 16-án kézbesítették elektronikus úton az indítványozó ügyvédjének. Az alkotmányjogi panaszt 2021. március 31-én elektronikus úton nyújtotta be az elsőfokú bíróságon.
- [26] Az indítványozó tehát az alkotmányjogi panaszt a Kúria Gfv.VII.30.226/2020/12. számú ítéletével szemben a törvényi határidőn belül terjesztette elő.
- [27] Az indítvány az 27. § (1) bekezdés *b)* pontjának is eleget tesz, mivel az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [28] 3.2. Az indítványozó a bírósági eljárásban félként részt vett, így érintettsége a támadott határozatokkal összefüggésben megállapítható.
- [29] 3.3. Az indítványozó jogosultnak tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben nyújtotta be az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszát [lásd hasonlóan pl. 3326/2022. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [2], [9], [10], [13]; 168/2018 (V. 16.) AB végzés, Indokolás [33]].
- [30] 3.4. Az Alkotmánybíróság az indítványoknak az Abtv. tárgyi hatályra vonatkozó rendelkezéseinek történő megfelelését vizsgálta.
- [31] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében ho-

- zott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó – Alaptörvényben biztosított – jogát sérti [a] pont első fordulat].
- [32] A Kúria ítélete az ügy érdemében hozott döntés.
- [33] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy az indítványozó által támadott ítélet a tárgyi hatály szempontjából megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott feltételnek.
- [34] 3.5. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, ennek feltételeit az 52. § (1b) bekezdése részletezi.
- [35] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése *b)* pontja szerint a kérelem határozott, ha egyértelműen megjelöli az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét.
- [36] Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint alkotmányjogi panaszt az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére is csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani [3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]].
- [37] Az indítványban nem szerepelt hivatkozás a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz ebben a vonatkozásban nem felel meg a törvényi feltételeknek.
- [38] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó kérelme az Abtv. 52. § (1b) bekezdése *b)* pontjában írott feltételnek – az ismertetett vonatkozásban – nem felel meg.
- [39] Az indítványozó alkotmányjogi panasz a támadott ítélet tekintetében a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése vonatkozásában megjelölte az Alaptörvényben biztosított jog vélt sérelmének lényegét is.
- [40] 4. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát.
- [41] Az Abtv. 52. § (4) bekezdése alapján az alkotmánybírósági eljárás feltételeinek fennállását az indítványozónak kell igazolnia.
- [42] 4.1. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében írott tisztességes bírósági eljáráshoz való jog tekintetében vizsgálta a bíróság határozatával szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt további feltételeinek való megfelelést. Vizsgálata során a következőket állapította meg.
- [43] Az indítványozó XXVIII. cikk (1) bekezdésére hivatkozással a Kúria mint felülvizsgálati bíróság ítéletével összefüggésben a bírósághoz való fordulás joga sérelmét állította.
- [44] A panasz szerint a Kúria a Pp. indokolásában *expressis verbis* megjelenő jogalkotói céllal szembe helyezkedve éppen a bírósághoz fordulás jogát kívánja elvonni a végrehajtási eljárás adósától azon indokolás mentén, hogy a végrehajtást kérő anyagi jogi jogosultságának kérdése az adós fizetési kötelezettségét nem befolyásolja, ennél fogva nincs jelentősége annak, hogy az adós a végrehajtási eljárás keretében olyan személynek fizet ki közel egymilliárd forintot, akit a követelés engedményezés folytán már nem illet meg. Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria indokaival szemben a végrehajtási eljárások adósainak méltányolható érdeke fűződik ahhoz, hogy velük szemben olyan személy érvényesíthessen csak igényt az állami kényszer eszközeivel, aki a követelés jogosultja is egyben.
- [45] Az indítványozó hangsúlyozta, hogy meglátása szerint különösen igaz ez abban az esetben, ha a jogosult személyét írásba foglalt engedményezési megállapodások, valamint az engedményes igényérvényesítése folytán közokiratnak minősülő jogerős határozatok tartalmazzák.
- [46] Az indítványozó érvelése szerint a Pp. 172. § (3) bekezdésének valamint a Vht. 56. § (1) bekezdés *b)* pontjának egymásra épülő alkalmazása éppen azt a jogot biztosítja az indítványozónak, hogy eredményesen léphessen fel azon személlyel szemben, aki a végrehajtási eljárásban anyagi jogi jogosultság hiányában kíván igényt érvényesíteni. A Kúria támadott ítélete így kiüresíti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított a bírósághoz fordulás jogát.
- [47] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog illetve annak egyik részjogosítványa a bírósághoz fordulás joga állított sérelmén keresztül valójában a bírói törvényértelmezés helyességét, a bíróság ezekből levont következtetéseit vitatja.
- [48] 4.2. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésére hivatkozással a Kúria ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránti kérelmét vizsgálta.

- [49] Az indítványozó a támadott döntéssel összefüggésben a jogorvoslathoz való jog sérelmét arra hivatkozással állította, hogy a Kúria ítélete akként is értelmezhető, hogy Pp. 172. § (3) bekezdése alapján az indítványozó ugyan formálisan nincs elzárva attól, hogy, a követelés jogosultja személyét megállapítási perben vitássá tegye, ez a jogvédelmi eszköz azonban jogérvényesítésre nem alkalmas. A Kúria ítélete elzárta az indítványozót attól, hogy a jogosult személyének vitatásán keresztül vehessen igénybe jogorvoslatot a vele szemben folyamatban lévő végrehajtási eljárással szemben, ekként a támadott ítélet alaptörvény-ellenessége az indítványozó megítélése szerint a jogorvoslathoz való jogának sérelmén keresztül is megállapítható.
- [50] A panasznak a fentiek szerinti részét vizsgálva az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.
- [51] Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy a jogalkotó joga és felelőssége, hogy olyan jogorvoslati eljárásokat alakítson ki, és azokat azok céljának megfelelő módon szabályozza, amelyek az egyes jogsérelmek, jogsértések esetén a megfelelő jogvédelmet biztosítani tudják. A panaszos által benyújtott beadvány időpontjában létező jogorvoslatok összetett rendszert képeztek, és képeznek ma is.
- [52] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése értelmében mindenkinek jogában áll jogorvoslattal élni az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntéssel szemben, amely jogát vagy jogos érdekét sérti. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata meghatározza a jogorvoslati rendszerrel szemben támasztott követelményeket. Az Alkotmánybíróság a 14/2018. (IX. 27.) AB határozatban átfogóan áttekintette a jogorvoslathoz való joggal kapcsolatos gyakorlatát, amely során utalt arra, hogy a jogalkotó a különböző eljárásokra irányadó szabályozásokban határozza meg az igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, azok igénybevételének módját, az Alaptörvény azonban nem tartalmaz előírást azzal kapcsolatban hogyan épüljön fel a jogorvoslat rendszere {3097/2022. (III. 10.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [53] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó valójában a jogorvoslathoz való jog állított sérelmén keresztül is a bíróság által alkalmazott jogszabályi rendelkezéseknek a bíróságtól eltérő jogértelmezése miatt kérte a támadott ítélet megsemmisítését.
- [54] 4.3. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány nem felel meg az Abtv. 29. §-ában írott követelményeknek, mert az indítványozó egyértelműen a Kúria jogértelmezését tartotta alaptörvény-ellenesnek.
- [55] Az Alkotmánybíróság – az irányadó gyakorlata értelmében – az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörében eljárva a bírói döntést törvényességi szempontból nem vizsgálhatja felül.
- [56] „Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntések alaptörvény-ellenességének alátámasztására. Ezért az indítvány nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.” {3179/2016. (IX. 26.) AB végzés, Indokolás [15]}
- [57] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A bírósági döntéseket – az Alaptörvény felhatalmazása alapján – az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálata során.
- [58] Az Alkotmánybíróság ezúton is hangsúlyozza, hogy következetes gyakorlata szerint „[a] bírósági joggyakorlat egységének biztosítása sem az Alkotmánybíróság, hanem a bíróságok, kiemelten pedig a Kúria feladata [Alaptörvény 26. cikk (3) bekezdése, bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény III. fejezete], ezt az Alkotmánybíróság a jogbiztonságra és az alapjogokra figyelemmel sem vonhatja magához. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga, sem a diszkrimináció tilalma nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti „szuperbíróság” szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}
- [59] A jelen ügyben – a panaszban foglaltak alapján – nincs kellő következtetési alap annak megállapítására, hogy az Abtv. 29. §-ában írott feltételek a panaszra okot adó esetben a Kúria ítéletével összefüggésben fennállnak.
- [60] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz indokolása nem támasztotta alá a megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezések bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességét, és a panaszban megvalósuló indokolás sem vetett fel azok tekintetében alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.
- [61] 5. A fentiekre tekintettel az indítványozó által az alkotmányjogi panaszban felvetett aggályok a támadott bírói döntés érdemi alkotmányossági vizsgálatát nem teszik lehetővé. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi

panaszt az Abtv. 52. § (1b) bekezdése *b*) pontjában továbbá a 29. §-ában foglaltak, illetve az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

[62] Az alkotmányjogi panasz befogadásának visszautasítása okán a támadott ítélet végrehajtásának felfüggesztéséről az Alkotmánybíróságnak nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2023. december 12.

Dr. Horváth Attila s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/835/2021.

